

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 lutego 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2016 roku odmówił M. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udowodnił wymaganego okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy: 23 lat, 11 miesięcy i 7 dni ogólnego stażu pracy, w tym 2 miesiące okresów nieskładkowych oraz 23 lata, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy od 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od 1 lutego 1979 roku do 31 października 1990 roku (z wyłączeniem urlopów bezpłatnych oraz nieobecności nieusprawiedliwionych) w Przedsiębiorstwie (...)

- (...) Budownictwa Rolniczego (...) w Ł., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w warunkach szczególnych, a ze złożonych świadectw pracy z dnia 31 marca 1978 roku oraz z dnia 14 listopada 1990 roku oraz z kart wynagrodzeń nie wynika jednoznacznie, jakiego typu samochodu i o jakim ciężarze całkowitym ubezpieczony był kierowcą. Do stażu pracy nie zaliczono też okresu pracy od 19 lipca 1972 roku do 25 października 1973 roku w Kółku Rolniczym w N., ponieważ w bazie ZUS brak jest informacji o zgłoszeniu do ubezpieczenia społecznego. Nie uznano również pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 19 lipca 1970 roku do 18 lipca 1972 roku, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył zaświadczenia ze starostwa potwierdzającego fakt istnienia gospodarstwa rolnego rodziców.

/decyzja - k. 97 - 97 verte - plik II akt ZUS/

Odwołanie od ww. decyzji z dnia 23 lutego 2016 roku złożył w dniu 21 marca 2016 roku pełnomocnik ubezpieczonego, wnosząc o jej zmianę poprzez przyznanie M. W. prawa do emerytury, uwzględniając wszystkie okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych. Ponadto pełnomocnik wnioskodawcy wniósł również o zasądzenie kosztów procesu wg norm przepisanych. Pełnomocnik podniósł, że ubezpieczony wykonywał pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony. Jednocześnie pełnomocnik wskazał, że organ rentowy wadliwie nie uwzględnił do stażu sumarycznego okresu pracy od 19 lipca 1972 roku do 25 października 1973 roku w Kółku Rolniczym w N. oraz w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 19 lipca 1970 roku do 18 lipca 1972 roku mimo należytego udowodnienia tych okoliczności i spełnienia ustawowych przesłanek.

/odwołanie - k. 2 - 7/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 15 kwietnia 2016 roku organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania.

/odpowiedź na odwołanie - k. 12 - 12 verte/

Pismem procesowym z dnia 2 maja 2016 roku organ rentowy poinformował Sąd, że po uwzględnieniu całości dokumentacji złożonej przez ubezpieczonego, wydał w dniu 20 kwietnia 2016 roku ponownie decyzję odmawiającą wnioskodawcy prawa do emerytury. Organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1 stycznia 1999 roku okres składkowy i nieskładkowy w wymiarze 25 lat - uwzględniając pracę w gospodarstwie rolnym rodziców.

/pismo procesowe - k. 14/

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska w sprawie. Pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie i wniósł o zasądzenie kosztów postępowania. Pełnomocnik organu rentowego wniósł o oddalenie odwołania.

/stanowiska stron - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:01:26 - 00:02:50; 00:48:03 - 00:50:14 - płyta - k. 73/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca M. W. urodził się w dniu (...).

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek – k. 1 plik II akt ZUS/

Nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek – k. 2 plik II akt ZUS/

Złożył wniosek o emeryturę w dniu 4 lutego 2016 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: wniosek – k. 1 plik II akt ZUS /

Od dnia 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od dnia 1 lutego 1979 roku do 31 października 1990 wnioskodawca był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w Ekspozyturze nr 6 w Ł. na stanowisku kierowcy w pełnym wymiarze czasu pracy.

/okoliczności bezsporne, a nadto: świadectwa pracy – k. 49 i 77 - 78 plik II akt ZUS, karty wynagrodzeń - k. 84 plik II akt ZUS; akta osobowe - koperta - k. 29/

Zakład pracy nie wystawił wnioskodawcy za ten okres świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

/okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwa pracy - k. 49 i 77 - 78 plik II akt ZUS/

W okresie od 2 listopada 1990 roku do 31 stycznia 2006 roku wnioskodawca pracował w przedsiębiorstwie Usługi (...) F., S. K., J. S. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w pełnym wymiarze czasu pracy.

/świadectwo pracy - k. 85 - 86 plik II akt ZUS; karty wynagrodzeń - koperta - k. 41/

Zakład pracy wystawił wnioskodawcy świadectwo pracy, z którego wynika, że w okresie od 1 czerwca 2004 roku od 31 grudnia 2006 roku świadczył pracę w szczególnych warunkach, jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony zgodnie z działem VIII, poz. 2, pkt 1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.).

/okoliczność bezsporna, a nadto: świadectwo pracy - k. 85 - 86 plik II akt ZUS/

W chwili przyjmowania do pracy w Przedsiębiorstwie (...) wnioskodawca miał prawo jazdy kategorii A, B i C. Prawo jazdy kategorii A, B i T uzyskał w dniu 25 czerwca 1971 roku, a kategorii C w dniu 14 grudnia 1975 roku.

/akta osobowe - podanie - k. 2 - koperta - k. 29, zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:02:50 - 00:05:31 - płyta - k. 73/

Przedsiębiorstwo (...) zajmowało się transportem, przewoziło materiały budowlane, tj. cegły, piach, płyty do budowy mieszkań, elementy budowlane. Nie posiadało samochodów o masie poniżej 3,5 tony.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:05:40 - 00:06:47 - płyta - k. 73, zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:22:05 - 00:24:23 - płyta - k. 73; zeznania świadka R. F. (1) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:34:24 - 00:36:58 - płyta - k. 73/

Od początku zatrudnienia wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Najczęściej jeździł wywrotką wożąc materiały budowlane. Jeśli jego samochód był zepsuty, jeździł innym.

Zawsze był samochód na zastępstwo. W zakładzie byli zatrudnieni mechanicy, którzy naprawiali samochody. W Przedsiębiorstwie (...) pracowało łącznie z wnioskodawcą od 30 - 40 kierowców. Wszyscy jeździli samochodami ciężarowymi o masie powyżej 3,5 tony.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:06:47 - 00:08:13- płyta - k. 73; zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:24:23 - 00:25:25 - płyta - k. 73; zeznania świadka R. F. (1) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:36:58 - 00:41:03 - płyta - k. 73/

Wnioskodawca pracował w oddziale w Ł.. Jego przełożonym był kierownik zajezdni. Pracował od 8 - 12 godzin dziennie. Otrzymywał wynagrodzenie wg ilości przejechanych kilometrów. Jeździł sam, nie miał kierowcy na zmianę. Wyjeżdżał i wracał tego samego dnia. Ilość kursów zależała od odległości. Praca trwała przez cały rok. Dyspozytor przekazywał kierowcom, gdzie mają jechać.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:08:13 - 00:11:17- płyta - k. 73; zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:25:25 - 00:26:36 - płyta - k. 73; zeznania świadka R. F. (1) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:36:58 - 00:41:03 - płyta - k. 73/

Wnioskodawca ma wykształcenie podstawowe. Służbę wojskową odbył przed rozpoczęciem zatrudnienia w tym zakładzie. Zarówno w okresie od dnia 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od dnia 1 lutego 1979 roku do dnia 31 października 1990 roku wnioskodawca wykonywał tylko czynności kierowcy samochodu ciężarowego o masie powyżej 3,5 tony.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:11:17- 00:12:22 płyta - k. 73/

Wnioskodawca nie wykonywał w zakładzie pracy czynności mechanika.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:12:25- 00:12:30 płyta - k. 73/

Wnioskodawca nigdy, zarówno w Przedsiębiorstwie (...) ani w przedsiębiorstwie Usługi (...). F., S. K., J. S. nie zajmował się ładowaniem ani wyładowywaniem towarów. Byli zatrudnieni tzw. ładowacze. Załadowanie samochodu trwało ok. 15 min.

/zeznania wnioskodawcy e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:15:28 -00:19:02- płyta - k. 73; zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:26:36 - 00:28:48 płyta - k. 73; zeznania świadka R. F. (1) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:36:58 - 00:41:03 - płyta - k. 73/

Przedsiębiorstwo (...) nie wystawiało świadectw pracy w warunkach szczególnych. Żaden z kierowców nie otrzymał takiego świadectwa.

zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:28:48 - 00:29:00 - płyta - k. 73/

Po zakończeniu zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...) wnioskodawca podjął pracę w zakładzie Usługi (...). F., S. K., J. S.. Zakład ten świadczył usługi transportowe dla przemysłu budowlanego. W tym zakładzie wnioskodawca również pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o masie powyżej 3,5 tony. Zakład ten był właścicielem wyłącznie samochodów ciężarowych o masie powyżej 3,5 tony. Samochodów było więcej niż kierowców.

/zeznania wnioskodawcy - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:47:52 - 00:48:03 w zw. z 00:13:50- 00:15:28 płyta - k. 73; zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:29:00 - 00:31:52 - płyta - k. 73; zeznania świadka R. F. (1) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:41:03 - 00:43:27 - płyta - k. 73/

Zakład - Usługi (...) - (...) R. F., S. K., J. S. nie wystawiał świadectw pracy w szczególnych warunkach.

/zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:29:00 - 00:31:52 - płyta - k. 73/

Nie zachowała się szczegółowa dokumentacja osobowa wnioskodawcy z okresu zatrudnienia od 2 listopada 1990 roku do 31 stycznia 2006 roku.

/zeznania świadka J. S. (2) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:29:00 - 00:31:52 - płyta - k. 73; zeznania świadka R. F. (1) - e-protokół z dnia 28 listopada 2016 roku - 00:43:27 - 00:45:13 - płyta - k. 73/

Wnioskodawca udokumentował na dzień 1 stycznia 1999 roku ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat - w tym 2 miesiące okresów nieskładkowych oraz 23 lata, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i 2 lata i 1 dzień okresów uzupełniających.

/okoliczność bezsporna; karta przebiegu zatrudnienia - k. 100 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 23 lutego 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2016 roku odmówił M. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie osiągnął 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nie udowodnił wymaganego okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy: 23 lat, 11 miesięcy i 7 dni ogólnego stażu pracy, w tym 2 miesiące okresów nieskładkowych oraz 23 lata, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie uwzględnił okresów pracy od 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od 1 lutego 1979 roku do 31 października 1990 roku (z wyłączeniem urlopów bezpłatnych oraz nieobecności nieusprawiedliwionych) w Przedsiębiorstwie (...) w Ł., ponieważ ubezpieczony nie przedłożył świadectw pracy w warunkach szczególnych, a ze złożonych świadectwa pracy z dnia 31 marca 1978 roku oraz z dnia 14 listopada 1990 roku oraz z kart wynagrodzeń nie wynika jednoznacznie, jakiego typu samochodu i o jakim ciężarze całkowitym ubezpieczony był kierowcą. Do stażu pracy nie zaliczono też okresu pracy od 19 lipca 1972 roku do 25 października 1973 roku w Kółku Rolniczym w N., ponieważ w bazie ZUS brak jest informacji o zgłoszeniu do ubezpieczenia społecznego. Nie uznano również pracy w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od 19 lipca 1970 roku do 18 lipca 1972 roku, ponieważ ubezpieczony nie przedłożył zaświadczenia ze starostwa potwierdzającego fakt istnienia gospodarstwa rolnego rodziców.

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja - k. 97 - 97 verte - plik II akt ZUS/

Decyzją z dnia 20 kwietnia 2016 roku - znak (...) - Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł., po rozpatrzeniu wniosku z dnia 4 lutego 2016 roku odmówił M. W. prawa do emerytury. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że na dzień 1 stycznia 1999 roku ubezpieczony nie udowodnił wymaganego okresu 15 lat pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Na podstawie dowodów dołączonych do wniosku ZUS przyjął za udowodnione na dzień 1 stycznia 1999 roku okresy: 25 lat ogólnego stażu pracy, w tym 2 miesiące okresów nieskładkowych oraz 23 lata, 9 miesięcy i 7 dni okresów składkowych i 2 lata i 1 dzień okresów uzupełniających. Organ rentowy nie uwzględnił żadnych okresów pracy w szczególnych warunkach, argumentując jak w decyzji z dnia 23 lutego 2016 roku.

/okoliczność bezsporna, a nadto: decyzja - k. 101 - 101 verte - plik II akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów znajdujących się w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach ZUS, w szczególności na podstawie dokumentacji obejmującej sporny okres zatrudnienia wnioskodawcy, a także na podstawie zeznań wnioskodawcy oraz zeznań świadków: J. S. (2) i R. F. (1), którzy pracowali razem z wnioskodawcą w Przedsiębiorstwie (...), a następnie rozpoczęli własną działalność, w ramach której zatrudnili M. W. - tj. Usługi (...).

F., S. K., J. S.. Świadkowie ci mają zatem pełną wiedzę na temat charakteru pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w okresie od 1976 roku do 1999 roku.

Wszystkie złożone w niniejszej sprawie zeznania były wiarygodne, spójne i znajdowały potwierdzenie w zachowanej dokumentacji osobowej. Wartość dowodowa zeznań nie była kwestionowana przez organ rentowy. Stanowiły one tym samym wiarygodne źródło dowodowe.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku, poz. 887 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 roku przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 roku (vide art. 196 ustawy) osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn).

Jak dalej stanowi ust. 2 powołanego przepisu, emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie z § 3 i 4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 wskazanego rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok Sądu Najwyższego z 15 grudnia 1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok Sądu Najwyższego z 15 listopada 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 rozporządzenia okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W rozpoznawanej sprawie nie było wątpliwości, że wnioskodawca spełnia ustawowe przesłanki co do wieku, ponieważ ukończył 60 lat w dniu 18 lipca 2014 roku. Nie jest również członkiem otwartego funduszu emerytalnego oraz ma wymagany na dzień 1 stycznia 1999 roku okres składkowy i nieskładkowy wynoszący 25 lat, co zostało potwierdzone wydaną w toku postępowania decyzją organu rentowego z dnia 20 kwietnia 2016 roku.

Organ rentowy zakwestionował jednak wymagany okres 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Jak ustalił Sąd stanowisko to nie znajduje oparcia w obowiązujących w tym zakresie przepisach, ani w stanie faktycznym sprawy.

Regulacja § 2 Rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed Sądem. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach Sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi, niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85 – LEX 14635, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84 – LEX 14625).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z zeznań świadków, wnioskodawcy oraz przeprowadził dowód z zachowanej dokumentacji zatrudnienia wnioskodawcy, w szczególności z okresów od 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od 1 lutego 1979 roku do 31 października 1990 roku.

Organ rentowy nie kwestionował, że M. W. pracował w spornych okresach najpierw w Przedsiębiorstwie (...), a następnie w przedsiębiorstwie Usługi (...).

Przyczyną nieuwzględnienia przez organ rentowy tych okresów do stażu pracy w warunkach szczególnych był brak świadectw wykonywania prac w warunkach szczególnych. Organ rentowy uznał za nieudowodnioną okoliczność, że wnioskodawca pracował wówczas jako kierowca samochodów ciężarowych o całkowitym ciężarze powyżej 3,5 tony. Wspomniane zakłady pracy wystawiły bowiem świadectwa pracy bez tego doprecyzowania.

Zeznania świadków oraz samego wnioskodawcy potwierdziły jednak, że M. W. w spornych okresach, w obu zakładach pracy, pracował na stanowisku kierowcy samochodów ciężarowych o całkowitym ciężarze powyżej 3,5 tony. Nie ma przy tym wątpliwości, że pracę tę wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku. Wnioskodawca pracował co najmniej 8 godzin dziennie. Nie uczestniczył w rozładunku ani w załadunku pojazdów. Nie zdarzały się przestoje spowodowane awarią pojazdu, ponieważ zawsze w takiej sytuacji kierowca miał do dyspozycji inne zastępcze auto ciężarowe.

Powołani świadkowie pracowali z wnioskodawcą, m in. na stanowiskach kierowców. Zeznania te potwierdziły, że wnioskodawca nie był oddelegowany do innych pracy oraz że jeździł tylko samochodami ciężarowymi o ciężarze powyżej 3,5 tony. Głównie wywrotkami, rozwożąc materiały budowlane.

Oznacza to, że M. W. w okresach od 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od 1 lutego 1979 roku do 31 października 1990 roku, a także od 2 listopada 1990 roku do 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace wymienione w wykazie A dział VIII pkt 2, stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, nr 8, poz. 43 ze zm.), czyli „prace kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, specjalizowanych, specjalistycznych (specjalnych), pojazdów członowych i ciągników samochodowych balastowych, autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, samochodów uprzywilejowanych w ruchu w rozumieniu przepisów o ruchu na drogach publicznych, trolejbusów i motorniczych tramwajów”.

Zdaniem Sądu w rozpoznawanej sprawie wnioskodawca wykazał, że pracując w okresach od 11 marca 1976 roku do 31 marca 1978 roku oraz od 1 lutego 1979 roku do

31 października 1990 roku w Przedsiębiorstwie (...), a następnie od 2 listopada 1990 roku do 31 stycznia 2006 roku w przedsiębiorstwie Usługi (...). F., S. K.,

J. S. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę kierowcy samochodów ciężarowych o ciężarze pow. 3,5 tony, czyli pracę w szczególnych warunkach, przyczyniających się do szybszego obniżenia wydolności jego organizmu.

Stale wykonywanie pracy w warunkach szczególnych jest rozumiane w orzecznictwie Sądu Najwyższego jako wypełnianie pełnego wymiaru czasu pracy na zajmowanym stanowisku, gdyż nie jest dopuszczalne uwzględnianie do okresów pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze innych równocześnie wykonywanych prac w ramach dobowej miary czasu pracy, które nie oddziaływały szkodliwie na organizm pracownika (vide wyrok z dnia 4 czerwca 2008 r., II UK 306/07, OSNP 2009 nr 21-22, poz. 290).

Nadto Sąd Okręgowy podziela pogląd Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażony w wyroku z dnia 25 września 2013 roku, sygn. akt III AUa 106/13 (LEX nr 1381334), zgodnie z którym warunek wykonywania pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy jest spełniony tylko wówczas, gdy pracownik w ramach obowiązującego go pełnego wymiaru czasu pracy na określonym stanowisku, stale tj. ciągle wykonuje pracę w szczególnych warunkach i nie wykonuje w tym czasie żadnych innych czynności niezwiązanych z zajmowanym stanowiskiem.

W rozpoznanej sprawie nie ma jak już wcześniej wskazano wątpliwości, że wnioskodawca jeździł tylko pojazdami ciężarowymi o masie powyżej 3,5 tony, co najmniej przez 8 godzin dziennie. Wątpliwości nie budzi również fakt, że wnioskodawca nie był oddelegowany do innych prac. Praca na stanowisku kierowcy została potwierdzona świadectwami pracy. Nie było również wątpliwości, że wnioskodawca uzyskał uprawnienia do kierowania takimi pojazdami ciężarowymi jeszcze przed rozpoczęciem zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...).

Dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonych mu prac. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 czerwca 2011 r. I UK 393/10).

Wskazane okresy zatrudnienia w warunkach szczególnych bez wątpienia łącznie przekraczają wymaganą sumę 15 lat.

Wnioskodawca posiada zatem staż pracy w warunkach szczególnych w wymiarze przekraczającym 15 lat oraz spełnia pozostałe przesłanki do nabycia prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę w dniu 4 lutego 2016 roku, a wiek 60 lat ukończył w dniu 18 lipca 2014 roku. Prawo do emerytury należało zatem przyznać wnioskodawcy od dnia 1 lutego 2016 roku, tj. od miesiąca, w którym złożył wniosek.

Wobec powyższego, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

Wobec wyniku postępowania, Sąd o kosztach procesu orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t. j. Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804). Z uwagi na datę wniesienia odwołania, rozstrzygnięcie o kosztach nie uwzględnia jeszcze zmiany powołanego § 9 ust. 2, wprowadzonej Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku

zmieniającym rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2016, poz. 1667), która weszła w życie dopiero z dniem 27 października 2016 roku.

Sąd zasądził zatem od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. na rzecz M. W. kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi organu rentowego, wypożyczając akta ZUS oraz doręczając odpis protokołu rozprawy zgodnie z wnioskiem.

5 stycznia 2017 roku

M.U.